

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (stora avdelningen)

den 16 april 2013*

”Enhetligt patent — Beslut om bemyndigande av ett fördjupat samarbete enligt artikel 329.1 FEUF —
Talan om ogiltigförklaring på grund av bristande befogenhet, maktmissbruk och åsidosättande av
fördragen — Villkor som anges i artikel 20 FEU samt artiklarna 326 FEUF och 327 FEUF —
Icke-exklusiv befogenhet — Beslut som antas som en ’sista utväg’ — Skydd av unionens intressen”

I de förenade målen C-274/11 och C-295/11,

angående talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF, som väckts den 30 maj 2011 och den
31 maj 2011,

Konungariket Spanien, företrätt av N. Díaz Abad, i egenskap av ombud,

sökande,

med stöd av

Republiken Italien, företrädd av G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av S. Fiorentino, avvocato
dello Stato,

intervenient,

och

Republiken Italien, företrädd av G. Palmieri, i egenskap av ombud, biträdd av S. Fiorentino, avvocato
dello Stato, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

med stöd av

Konungariket Spanien, företrätt av N. Díaz Abad, i egenskap av ombud,

intervenient,

mot

Europeiska unionens råd, inledningsvis företrätt av T. Middleton, F. Florindo Gijón och A. Lo
Monaco, därefter av T. Middleton, F. Florindo Gijón, M. Balta och K. Pellinghelli, samtliga i egenskap
av ombud,

svarande,

* Rättegångsspråk: spanska och italienska.

med stöd av

Konungariket Belgien, företrätt av C. Pochet, J.-C. Halleux och T. Materne, samtliga i egenskap av ombud,

Republiken Tjeckien, företrädd av M. Smolek, D. Hadroušek och J. Vlácil, samtliga i egenskap av ombud,

Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av T. Henze och J. Kemper, båda i egenskap av ombud,

Irland, företrätt av D. O'Hagan, i egenskap av ombud, biträdd av N.J. Travers, BL,

Republiken Frankrike, företrädd av E. Belliard, G. de Bergues och A. Adam, samtliga i egenskap av ombud,

Ungern, företrätt av M. Z. Fehér och K. Molnár, båda i egenskap av ombud,

Konungariket Nederländerna, företrätt av C. Wissels och M. de Ree, båda i egenskap av ombud,

Republiken Polen, företrädd av B. Majczyna, E. Gromnicka och M. Laszuk, samtliga i egenskap av ombud,

Konungariket Sverige, företrätt av A. Falk och C. Meyer-Seitz, båda i egenskap av ombud,

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, företrätt av L. Seeboruth, i egenskap av ombud, biträdd av T. Mitcheson, barrister,

Europaparlamentet, företrätt av I. Díez Parra, G. Ricci och M. Dean, samtliga i egenskap av ombud,

Europeiska kommissionen, företrädd av I. Martínez del Peral, T. van Rijn, B. Smulders, F. Bulst och L. Prete, samtliga i egenskap av ombud,

intervenienter,

meddelar

DOMSTOLEN (stora avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Skouris, vice-ordföranden K. Lenaerts, avdelningsordförandena A. Tizzano, M. Ilešič (referent), T. von Danwitz och J. Malenovský samt domarna U. Lohmus, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev och C. Toader,

generaladvokat: Y. Bot,

justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 25 september 2012,

och efter att den 11 december 2012 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Konungariket Spanien och Republiken Italien har yrkat ogiltigförklaring av rådets beslut 2011/76/EU av den 10 mars 2011 om bemyndigande av ett fördjupat samarbete på området skapande av ett enhetligt patentskydd (EUT L 76, s. 53) (nedan kallat det angripna beslutet).

Det angripna beslutet

- 2 Det angripna beslutet har följande lydelse:

”med beaktande av [EUF-fördraget], särskilt artikel 329.1,

...

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 3.3 [FEU] ska unionen upprätta en inre marknad, verka för en hållbar utveckling i Europa som bygger på välavvägd ekonomisk tillväxt och främja vetenskapliga och tekniska framsteg. ... Ett enhetligt patent som ger likvärdiga effekter i hela unionen bör ingå bland de rättsliga instrument som står till företagens förfogande.

...

- (3) Den 5 juli 2000 antog kommissionen ett förslag till rådets förordning om gemenskapspatent för att skapa ett enhetligt patent som skulle ge ett enhetligt skydd i hela unionen. Den 30 juni 2010 antog kommissionen ett förslag till rådets förordning om översättningsarrangemang för Europeiska unionens patent (nedan kallad förslaget till förordning om översättningsarrangemang) med bestämmelser om vilka översättningsarrangemang som ska gälla för Europeiska unionens patent.

- (4) Vid rådets möte den 10 november 2010 noterades att det inte fanns enhällighet för att kunna gå vidare med förslaget till rådets förordning om översättningsarrangemang. Det bekräftades den 10 december 2010 att det fanns oöverstigliga svårigheter som för tillfället och inom överskådlig framtid gör det omöjligt att nå enhällighet. Eftersom det är nödvändigt att det nås en överenskommelse om förslaget till rådets förordning om översättningsarrangemang för att kunna nå en slutlig överenskommelse om enhetligt patentskydd i unionen, har det fastställts att målet att skapa ett enhetligt patentskydd i unionen inte kan uppnås inom rimlig tid genom tillämpning av de relevanta bestämmelserna i fördragen.

- (5) Mot denna bakgrund har tolv medlemsstater, nämligen Danmark, Tyskland, Estland, Frankrike, Litauen, Luxemburg, Nederländerna, Polen, Slovenien, Finland, Sverige och Förenade kungariket, riktat begäran till kommissionen i skrivelser av den 7, 8 och 13 december 2010 där de uttrycker att de vill upprätta ett fördjupat samarbete sinsemellan på området skapande av ett enhetligt patentskydd på grundval av de befintliga förslag som stötts av dessa medlemsstater under förhandlingarna, och att kommissionen bör överlämna ett förslag till rådet om detta. Begäran bekräftades vid rådets möte den 10 december 2010. Sedan dess har ytterligare 13 medlemsstater, nämligen Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Irland, Grekland, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Österrike, Portugal, Rumänien och Slovakien skrivit till kommissionen och uppgett att även de önskar delta i det planerade fördjupade samarbetet. Sammanlagt har 25 medlemsstater begärt fördjupat samarbete.

- (6) Ett fördjupat samarbete bör ge den rättsliga ram som krävs för att skapa ett enhetligt patentskydd i de deltagande medlemsstaterna och ge möjlighet för företag i hela unionen att förbättra sin konkurrenskraft genom att kunna välja att söka enhetligt patentskydd i de deltagande medlemsstaterna ...
- (7) Ett fördjupat samarbete bör syfta till att skapa ett enhetligt patent som ger likvärdigt skydd i de deltagande medlemsstaternas territorier och som meddelas för alla dessa medlemsstater av Europeiska patentverket (EPO). Som en grundläggande del av det enhetliga patentet bör tillämpliga översättningsarrangemang vara enkla och kostnadseffektiva och motsvara bestämmelserna i förslaget till förordning om översättningsarrangemang, som lades fram av kommissionen den 30 juni 2010, i kombination med de kompromissregler som ordförandeskapet föreslog i november 2010 och som fick brett stöd i rådet. Översättningsarrangemangen skulle göra att möjligheten finns kvar att lämna in patentansökningar på vilket som helst av unionens språk till EPO och ge möjlighet att få ersättning för kostnaderna för att översätta de ansökningar som lämnas in på andra språk än något av EPO:s officiella språk. Patent med enhetlig verkan bör endast meddelas på ett av EPO:s officiella språk ... Inga ytterligare översättningar skulle krävas, bortsett från övergångsbestämmelser ...
- ...
- (9) Det område som berörs av det fördjupade samarbetet, dvs. inrättandet av åtgärder för att skapa ett enhetligt patent som ger skydd i hela unionen och inrättandet av centraliserade arrangemang på unionsnivå för tillstånd, samordning och kontroll, anges i artikel 118 i [FEUF] som ett av de områden som omfattas av fördragen.
- (10) Vid rådets möte den 10 november 2010 noterades, vilket bekräftades vid rådets möte den 10 december 2010, att målet att inrätta ett enhetligt patentskydd i unionen inte kan uppnås inom rimlig tid av hela unionen, vilket gör att kravet i artikel 20.2 [FEU] om att bestämmelser om fördjupat samarbete endast kan antas som en sista utväg är uppfyllt.
- (11) Ett fördjupat samarbete på området skapande av ett enhetligt patentskydd syftar till att främja vetenskapliga och tekniska framsteg och den inre marknadens funktion. Att skapa ett enhetligt patentskydd för en grupp medlemsstater skulle förbättra nivån på patentskyddet genom möjligheten att få enhetligt skydd på alla de deltagande medlemsstaternas territorier och avskaffa kostnaderna och komplexiteten på dessa territorier. Det främjar därför unionens mål, skyddar dess intressen och stärker dess integrationsprocess i enlighet med artikel 20.1 [FEU].
- ...
- (14) Ett fördjupat samarbete på området skapande av ett enhetligt patentskydd respekterar de icke deltagande medlemsstaternas befogenheter, rättigheter och skyldigheter. Möjligheten att få enhetligt patentskydd i de deltagande medlemsstaternas territorier påverkar inte tillgången till eller villkoren för patentskydd i de icke deltagande medlemsstaternas territorier. Företag från icke deltagande medlemsstater bör vidare ha möjlighet att erhålla enhetligt patentskydd i deltagande medlemsstater på samma villkor som företag från deltagande medlemsstater. Icke deltagande medlemsstaters befintliga regler om villkor för att få patentskydd på sina territorier påverkas inte.
- ...
- (16) ... ett fördjupat samarbete på området skapande av ett enhetligt patentskydd [är] vid varje tillfälle öppet för alla medlemsstater som tar hänsyn till de akter som redan antagits inom denna ram i enlighet med artikel 328 [FEUF].

...

Artikel 1

Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Republiken Frankrike, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Rumänien, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland bemyndigas härmed att upprätta ett fördjupat samarbete sinsemellan på området skapande av ett enhetligt patentskydd, genom tillämpning av de relevanta be stämmelserna i fördragen.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.”

Förfarandet vid domstolen

- 3 Genom beslut av domstolens ordförande den 27 oktober 2011 tilläts Republiken Italien att intervensera i mål C-274/11 till stöd för Konungariket Spaniens yrkanden. I samma mål tilläts Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Irland, Republiken Frankrike, Republiken Lettland, Ungern, Konungariket Nederländerna, Republiken Polen, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Europaparlamentet och kommissionen att intervensera till stöd för rådets yrkanden.
- 4 Genom beslut av domstolens ordförande den 13 oktober 2011 tilläts Konungariket Spanien att intervensera i mål C-295/11 till stöd för Republiken Italiens yrkanden. I samma mål tilläts Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Irland, Republiken Frankrike, Republiken Lettland, Ungern, Konungariket Nederländerna, Republiken Polen, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, parlamentet och kommissionen att intervensera till stöd för rådets yrkanden.
- 5 Skriftliga yttranden har getts in av samtliga medlemsstater, utom Republiken Lettland, och institutioner som intervenserat i målen (nedan kallade intervenienterna).
- 6 Genom beslut av domstolens ordförande den 10 juli 2012 förenades målen C-274/11 och C-295/11 vad gäller det muntliga förfarandet och domen.

Prövning av talan i de båda målen

- 7 Till stöd för sin talan har Konungariket Spanien i första hand gjort gällande att det angripna beslutet innebär maktmissbruk och åsidosättande av unionens system för domstolsprövning. I andra hand har Konungariket Spanien gjort gällande att rådet har åsidosatt villkoren i artikel 20 FEU samt artiklarna 326 FEUF och 327 FEUF, bland annat när det gäller villkoret att ett fördjupat samarbete enbart kan upprättas inom ramen för unionens icke-exklusiva befogenheter, villkoret att ett fördjupat samarbete endast kan upprättas som en sista utväg och villkoret att det fördjupade samarbetet inte får påverka den inre marknaden negativt.
- 8 Till stöd för sin talan har Republiken Italien för det första gjort gällande att det angripna beslutet är ogiltigt med anledning av att rådet saknar befogenhet att upprätta ett fördjupat samarbete för att skapa ett enhetligt patentskydd (nedan kallat det fördjupade samarbetet). Vidare har Republiken

Italien gjort gällande att rådet gjort sig skyldigt till maktmissbruk och åsidosatt väsentliga formföreskrifter, bland annat genom en otillräcklig motivering och ett åsidosättande av villkoret i artikel 20.2 FEU att rådets beslut om bemyndigande av ett fördjupat samarbete ska antas som en sista utväg. Slutligen har Republiken Italien gjort gällande att rådet på olika sätt har åsidosatt artikel 20 FEU samt artiklarna 118 FEUF och 326 FEUF.

- 9 Eftersom målen C-274/11 och C-295/11 har förenats, kan de argument som framförts i de båda målen delas in i fem grunder. Dessa grunder avser för det första rådets bristande befogenhet att bemyndiga det fördjupade samarbetet, för det andra maktmissbruk, för det tredje åsidosättande av villkoret att ett beslut om bemyndigande av ett fördjupat samarbete ska antas som en sista utväg, för det fjärde åsidosättande av artikel 20.1 FEU samt artiklarna 118 FEUF, 326 FEUF och 327 FEUF och för det femte åsidosättande av unionens system för domstolsprövning.

Den första grunden: Rådets bristande befogenhet att bemyndiga det fördjupade samarbetet

Parternas argument

- 10 Konungariket Spanien och Republiken Italien har gjort gällande att området i fråga – det vill säga det i artikel 118 FEUF angivna området för skapande av europeiska rättigheter som säkerställer ett enhetligt skydd för immateriella rättigheter – inte omfattas av någon av de befogenheter som är delade mellan medlemsstaterna och unionen. Istället omfattas detta område av unionens exklusiva befogenhet enligt artikel 3.1 b FEUF avseende "[f]astställandet av de konkurrensregler som är nödvändiga för den inre marknadens funktion".
- 11 Enligt sökandena saknade rådet således befogenhet att bemyndiga det fördjupade samarbetet. Artikel 20.1 FEU utesluter nämligen fördjupat samarbete på områden där unionen har exklusiv befogenhet.
- 12 Sökandena har påpekat att regleringen av det enhetliga patentet kommer att ange räckvidden och begränsningarna av den ensamrätt som tillerkänns genom denna immateriella rättighet. Denna reglering kommer sålunda att omfatta regler som är nödvändiga för att upprätthålla en icke snedvriden konkurrens.
- 13 Kvalificeringen av de befogenheter som tilldelats genom artikel 118 FEUF såsom delade befogenheter motsägs dessutom av att denna artikel – samtidigt som den hänvisar till den inre marknaden och trots att den återfinns i det kapitel i EUF-fördraget som avser tillnärmning av lagstiftning – inte ger unionen någon befogenhet att harmonisera nationell lagstiftning, utan en särskild befogenhet att införa europeiska rättigheter.
- 14 Republiken Italien har anfört att artiklarna 3–6 FEUF enbart innehåller en vägledande klassificering av unionens befogenhetsområden. Domstolen kan således lagligen kvalificera de befogenheter som tilldelats genom artikel 118 FEUF såsom exklusiva befogenheter utan att grunda sig på förteckningen i artikel 3.1 FEUF.
- 15 Rådet och de som intervenerat till stöd för rådet har gjort gällande att de immaterialrättsliga reglerna omfattas av den inre marknaden och att unionen på detta område har delad befogenhet enligt artikel 4.2 a FEUF.

Domstolens bedömning

- 16 Genom det angripna beslutet bemyndigas de 25 medlemsstater som anges i artikel 1 i beslutet att, när det gäller skapande av ett enhetligt patentskydd, sinsemellan utöva de befogenheter som tilldelats genom artikel 118 FEUF.
- 17 Vid prövningen av huruvida dessa befogenheter är av icke-exklusiv karaktär och således – i enlighet med artikel 20 FEU och med iakttagande av de villkor som anges i den artikeln och i artiklarna 326 FEUF–334 FEUF – kan utövas inom ramen för ett fördjupat samarbete, konstaterar domstolen inledningsvis att det är "[i]nom ramen för den inre marknads upprättande eller funktion" som artikel 118 första stycket FEUF tilldelar befogenhet att skapa europeiska immateriella rättigheter samt att upprätta centraliserade system för beviljande av tillstånd, samordning och kontroll på unionsnivå när det gäller dessa rättigheter.
- 18 Befogenheten enligt artikel 118 andra stycket FEUF att fastställa bestämmelser om språkanvändningen i samband med dessa rättigheter har ett nära samband med det upprättande av dessa rättigheter och de centraliserade system som avses i artikel 118 första stycket FEUF. Följaktligen omfattas även denna befogenhet av den inre marknads funktion.
- 19 Enligt artikel 4.2 FEUF ska unionen och medlemsstaterna emellertid ha delad befogenhet på bland annat området för den "[i]nre marknaden".
- 20 Konungariket Spanien och Republiken Italien har gjort gällande att de befogenheter som tilldelats genom artikel 118 FEUF omfattas av området "konkurrensregler som är nödvändiga för den inre marknads funktion" som avses i artikel 3.1 b FEUF och följaktligen av unionens exklusiva befogenheter. I detta hänseende erinrar domstolen om att området "inre marknaden" som avses i artikel 4.2 a FEUF enligt definitionen i artikel 26.2 FEUF hänför sig till ett "område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs". I artikel 26.1 FEUF föreskrivs att unionen "ska besluta om åtgärder i syfte att upprätta den inre marknaden eller säkerställa dess funktion i enlighet med tillämpliga bestämmelser i fördragen".
- 21 Det framgår av orden "tillämpliga bestämmelser i fördragen" att de befogenheter som hör till området för den inre marknaden inte är begränsade till de befogenheter som tilldelats genom artiklarna 114 FEUF och 115 FEUF avseende antagandet av harmoniseringsåtgärder, utan också omfattar all befogenhet som hänför sig till de mål som anges i artikel 26 FEUF, såsom de befogenheter som unionen tilldelats genom artikel 118 FEUF.
- 22 Även om regler avseende immateriella rättigheter visserligen är nödvändiga för att upprätthålla en icke snedvriden konkurrens på den inre marknaden, utgör de – såsom generaladvokaten har anfört i punkterna 58–60 i sitt förslag till avgörande – inte "konkurrensregler" i den mening som avses i artikel 3.1 b FEUF.
- 23 I detta hänseende erinrar domstolen om att det i artikel 2.6 FEUF anges att omfattningen av och de närmare villkoren för utövandet av unionens befogenheter fastställs i bestämmelserna i fördragen för varje område.
- 24 Omfattningen av och de närmare villkoren för utövandet av unionens befogenheter på området avseende "konkurrensregler som är nödvändiga för den inre marknads funktion" fastställs i kapitel 1 i avdelning VII i tredje delen av EUF-fördraget, bland annat i artiklarna 101 FEUF–109 FEUF. Att anse att artikel 118 FEUF omfattas av nämnda område skulle således strida mot artikel 2.6 FEUF och leda till att räckvidden av artikel 3.1 b FEUF otillbörligen utvidgades.

- 25 Mot denna bakgrund gör domstolen bedömningen att de befogenheter som tilldelats genom artikel 118 FEUF omfattas av ett område med delade befogenheter i den mening som avses i artikel 4.2 FEUF och följaktligen är icke-exklusiva i den mening som avses i artikel 20.1 första stycket FEU.
- 26 Av detta följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den grund som hänför sig till rådets bristande befogenhet att bemyndiga det fördjupade samarbetet.

Den andra grunden: Maktmissbruk

Parternas argument

- 27 Konungariket Spanien och Republiken Italien har påpekat att allt fördjupat samarbete måste bidra till integrationsprocessen. I detta fall var emellertid det verkliga syftet med det angripna beslutet inte att uppnå någon integration, utan att utesluta Konungariket Spanien och Republiken Italien från förhandlingarna om språkavvändningen i samband med det enhetliga patentet (nedan kallat språkordningen för patentet) och sålunda frånta dessa medlemsstater deras rätt enligt artikel 118 andra stycket FEUF att motsätta sig en språkordning som de inte kan ansluta sig till.
- 28 Den omständigheten att EUF-fördraget, i artikel 118 andra stycket, föreskriver en särskild rättslig grund för fastställandet av språkordningen för en europeisk immateriell rättighet visar att denna fråga är känslig och att rådets beteende varit olämpligt. Den korta tid som gick mellan kommissionens förslag och antagandet av det angripna beslutet visar också att beteendet varit olämpligt.
- 29 Sökandena har av detta dragit slutsatsen att fördjupat samarbete i detta fall har använts för att utesluta medlemsstater från en svår förhandling och för att kringgå ett krav på enhällighet. Enligt sökandena är emellertid det fördjupade samarbetet avsett att användas i fall där en eller flera medlemsstater ännu inte är redo att delta i en lagstiftningsåtgärd avseende unionen i dess helhet.
- 30 Konungariket Spanien har tillagt att det system med ett enhetligt patent som deltagarna i det fördjupade samarbetet planerar att inrätta ska bedömas såsom en särskild överenskommelse i den mening som avses i artikel 142 i konventionen om meddelande av europeiska patent (Europeiska patentkonventionen), som undertecknades i München (Tyskland) den 5 oktober 1973 och trädde i kraft den 7 oktober 1977 (nedan kallad EPC). Rådet framställde skapandet av det enhetliga patentet som ett fördjupat samarbete, men ville i själva verket bemyndiga skapandet av en särskild kategori europeiska patent inom ramen för EPC. Enligt Konungariket Spanien ska inte detta ske genom ett förfarande som föreskrivs i EU-fördraget eller EUF-fördraget.
- 31 Rådet har gjort gällande att anledningen till att Konungariket Spanien och Republiken Italien inte deltar i det fördjupade samarbetet är att de inte önskar delta och inte att de är uteslutna från att delta. I skäl 16 i det angripna beslutet påpekas för övrigt att det fördjupade samarbetet vid varje tillfälle är öppet för alla medlemsstater. Dessutom främjar inrättandet av ett enhetligt patentskydd unionens mål och förstärker integrationsprocessen.
- 32 De parter som har intervenerat till stöd för rådet delar denna uppfattning. De har påpekat att de frågor där det krävs enhällighet inte på något sätt är uteslutna från de områden på vilka det är tillåtet att upprätta ett fördjupat samarbete. För övrigt är ett fördjupat samarbete ett förfaringsätt som gör det möjligt att övervinna de problem som har sin grund i att en minoritet blockerar beslut.

Domstolens bedömning

- 33 En rättsakt innebär enligt rättspraxis maktmissbruk endast om det på grundval av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter framgår att den har antagits uteslutande, eller åtminstone huvudsakligen, för att uppnå andra mål än dem för vilka befogenheten i fråga har tilldelats eller för att kringgå ett förfarande som särskilt föreskrivs i fördraget, i syfte att komma till rätta med situationen i det konkreta fallet (se, för ett liknande resonemang, domen av den 15 maj 2008 i mål C-442/04, Spanien mot rådet, REG 2008, s. I-3517, punkt 49 och där angiven rättspraxis).
- 34 Inom ramen för grunden avseende maktmissbruk har Konungariket Spanien och Republiken Italien i huvudsak gjort gällande att rådet, genom att bemyndiga det fördjupade samarbetet, har kringgått det krav på enhällighet som föreskrivs i artikel 118 andra stycket FEUF och avvärjt motståndet från dessa två medlemsstater när det gäller kommissionens förslag till språkordning för det enhetliga patentet.
- 35 I detta hänseende påpekar domstolen att det inte finns något i artikel 20 FEU eller artiklarna 326 FEUF–334 FEUF som förbjuder medlemsstaterna att sinsemellan upprätta ett fördjupat samarbete på ett område där unionens befogenheter enligt fördragen ska utövas med enhällighet. Tvärtom framgår det av artikel 333.1 FEUF att sådana befogenheter, när villkoren i artikel 20 FEU samt artiklarna 326 FEUF–334 FEUF är uppfyllda, lämpar sig för ett fördjupat samarbete. Vidare framgår att endast rösterna från de deltagande medlemsstaterna krävs för enhällighet om rådet inte har beslutat att beslut ska fattas med kvalificerad majoritet.
- 36 I motsats till vad Konungariket Spanien och Republiken Italien har gjort gällande begränsar inte heller artikel 20 FEU samt artiklarna 326 FEUF–334 FEUF möjligheten att inrätta ett fördjupat samarbete till fall där en eller flera medlemsstater förklarar sig ännu inte vara redo att delta i en lagstiftningsåtgärd avseende unionen i dess helhet. Enligt lydelsen i artikel 20.2 FEU är det tillåtet att inleda ett fördjupat samarbete i situationer där ”de mål som eftersträvas genom samarbetet inte kan uppnås inom rimlig tid av hela unionen”. Att målen inte kan uppnås i den mening som avses i denna bestämmelse kan ha olika skäl, bland annat bristande intresse från en eller flera medlemsstaters sida eller att det är omöjligt för medlemsstaterna, som alla visar sig intresserade av att anta en reglering på unionsnivå, att nå en överenskommelse när det gäller regleringens innehåll.
- 37 Av detta följer att rådets beslut att bemyndiga ett fördjupat samarbete – efter att ha fastställt att det enhetliga patentet och dess språkordning inte kunde inrättas inom rimlig tid av hela unionen – inte på något sätt utgör ett åsidosättande av det krav på enhällighet som föreskrivs i artikel 118 andra stycket FEUF och för övrigt inte heller ett uteslutande av de medlemsstater som inte har anslutit sig till begäran om fördjupat samarbete. I den mån beslutet är förenligt med de villkor som uppställs i artikel 20 FEU samt artikel 326 FEUF och följande artiklar, vilket kommer att prövas inom ramen för övriga grunder, utgör inte det angripna beslutet maktmissbruk, utan bidrar till integrationsprocessen mot bakgrund av att det var omöjligt att uppnå en gemensam reglering för hela unionen inom rimlig tid.
- 38 Denna slutsats försvagas inte på något sätt av Konungariket Spaniens argument avseende förekomsten av artikel 142 EPC.
- 39 Enligt artikel 142.1 EPC kan ”[e]n grupp av fördragsslutande stater, som i särskild överenskommelse stadgat att europeiskt patent som meddelas för dessa stater skall vara enhetligt inom samtliga dessa staters områden, får föreskriva att europeiskt patent endast får meddelas gemensamt för alla dessa stater”.
- 40 Såsom Konungariket Spanien har gjort gällande kan inrättandet av ett europeiskt patent med enhetliga verkningar mellan unionens medlemsstater, såsom det som avses i det angripna beslutet, ske genom en särskild överenskommelse i den mening som avses i artikel 142 EPC, eftersom alla unionens medlemsstater är parter i EPC. I motsats till vad Konungariket Spanien har gjort gällande kan det av

denna omständighet emellertid inte dras slutsatsen att den befogenhet som föreskrivs i artikel 20 FEU används för att uppnå andra mål än dem för vilka befogenheten i fråga har tilldelats i fall där medlemsstater i unionen inrättar ett sådant patent genom en rättsakt som antas inom ramen för ett fördjupat samarbete istället för att sluta ett internationellt avtal.

- 41 Det följer av det ovan anförda att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den grund som hänför sig till maktmissbruk.

Den tredje grunden: Åsidosättande av villkoret att ett beslut om bemyndigande av ett fördjupat samarbete ska antas som en sista utväg

Parternas argument

- 42 Sökandena har gjort gällande att villkoret i artikel 20.2 FEU att ett beslut att bemyndiga ett fördjupat samarbete ska antas som en sista utväg måste iakttas strikt. I förevarande fall var emellertid möjligheterna till förhandling mellan alla medlemsstater när det gäller språkordningen för det enhetliga patentet inte alls uttömda.
- 43 Konungariket Spanien har anført att det inte ens gick sex månader mellan kommissionens förslag till språkordning som lämnades den 30 juni 2010 och kommissionens förslag till fördjupat samarbete som lämnades den 14 december samma år. När det gäller perioden mellan det första förslaget till förordning om gemenskapspatent som lämnades i augusti 2000 och nämnda kommissionsförslag om språkordning, anser Konungariket Spanien att denna period inte kan beaktas vid prövningen av huruvida det angripna beslutet har antagits som en sista utväg. I detta hänseende har Konungariket Spanien också gjort gällande att det under år 2003 antogs en gemensam politisk inriktning och att språkfrågan därefter inte varit föremål för någon betydande diskussion i rådet.
- 44 Republiken Italien har vidgått att rådet har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller bedömningen av förhandlingsläget. Republiken Italien har också vidgått att frågan huruvida villkoret att ett beslut att bemyndiga ett fördjupat samarbete antas som en sista utväg är uppfyllt endast kan bli föremål för en begränsad prövning av domstolen. I förevarande fall var emellertid "lagstiftningspaketet" om ett enhetligt patent ofullständigt och förhandlingarna om språkordningen korta. Under dessa förhållanden är det uppenbart att artikel 20.2 FEU har åsidosatts.
- 45 Enligt Republiken Italien saknas också tillräcklig prövning och motivering i det angripna beslutet, eftersom det i alltför kortfattade ordalag redogörs för skälen till rådets bedömning att de villkor som uppställs i EU-fördraget och EUF-fördraget när det gäller fördjupat samarbete är uppfyllda.
- 46 Rådet och de som intervenerat till stöd för rådet har anført att de redan långvariga förhandlingarna om det enhetliga patentet och dess språkordning hamnat i ett dödläge.

Domstolens bedömning

- 47 Enligt lydelsen i artikel 20.2 FEU kan rådet endast bemyndiga ett fördjupat samarbete "som en sista utväg, om det fastställer att de mål som eftersträvas genom samarbetet inte kan uppnås inom rimlig tid av hela unionen".
- 48 Detta villkor är av särskild betydelse och ska förstås mot bakgrund av artikel 20.1 andra stycket FEU, som stadgar att de fördjupade samarbetena "ska syfta till att främja unionens mål, skydda dess intressen och stärka dess integrationsprocess".

- 49 Unionens intressen och integrationsprocessen skulle uppenbart inte skyddas om vilken resultatlös förhandling som helst kunde leda till ett eller flera fördjupade samarbeten på bekostnad av sökandet efter en kompromiss som möjliggör en reglering för hela unionen.
- 50 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 108 och 111 i sitt förslag till avgörande understryks med orden ”som en sista utväg” att ett beslut om att bemyndiga ett fördjupat samarbete endast kan antas i situationer där det är omöjligt att anta en reglering för hela unionen inom överskådlig tid.
- 51 Sökandena har gjort gällande att det både den dag då kommissionen lade fram sitt förslag om bemyndigande till rådet och den dag då det angripna beslutet antogs fortfarande fanns en faktisk chans att nå en kompromiss. De har vidare anfört att förhandlingarna för att nå en överenskommelse om det enhetliga patentet och dess språkordning inte var så varierande och djupgående som hävdats av rådet och de som intervenerat till stöd för rådet.
- 52 I detta hänseende erinrar domstolen om att i det förfarande som leder fram till antagandet av ett beslut om bemyndigande av ett fördjupat samarbete deltar dels kommissionen som lämnar förslag till sådant beslut, dels Europaparlamentet som godkänner förslaget, och dels rådet som fattar det slutliga beslutet om bemyndigande av det fördjupade samarbetet.
- 53 Vid antagandet av ett sådant slutligt beslut är rådet bäst lämpat att bedöma huruvida medlemsstaterna har visat prov på kompromissvilja och är i stånd att lägga fram förslag som kan leda till antagandet av en reglering för hela unionen inom överskådlig tid.
- 54 Vid prövningen av frågan huruvida villkoret att beslutet om bemyndigande av ett fördjupat samarbete har antagits som en sista utväg är uppfyllt, ska domstolen således kontrollera att rådet omsorgsfullt och opartiskt har prövat de omständigheter som är relevanta i detta hänseende och att rådets slutsats är tillräckligt motiverad.
- 55 I förevarande fall har rådet på ett relevant sätt beaktat den omständigheten att lagstiftningsförfarandet avseende inrättandet av ett enhetligt patent på unionsnivå inleddes år 2000 och genomgick flera etapper, vilka beskrivits av generaladvokaten i punkterna 119–123 i sitt förslag till avgörande och vilka kommissionen redogjort för mer detaljerat i sitt förslag till fördjupat samarbete som lämnades den 14 december 2010 (KOM(2010) 790 slutlig, s. 3–6) och vilka anges mer kortfattat i skälen 3 och 4 i det angripna beslutet.
- 56 Det framgår vidare att ett betydande antal olika språkordningar för det enhetliga patentet har diskuterats mellan samtliga medlemsstater inom rådet och att ingen av dessa språkordningar, vare sig med eller utan kompletterande kompromisslösningar, har fått ett stöd som kan leda till ett antagande på unionsnivå av ett heltäckande ”lagstiftningspaket” för ett enhetligt patent.
- 57 Sökandena har inte heller anfört någon konkret omständighet som kan vederlägga rådets påstående att det för samtliga föreslagna eller tänkbara språkordningar fortfarande saknades tillräckligt stöd vid ingivandet av begäran om fördjupat samarbete, vid framläggandet av kommissionens förslag om bemyndigande till rådet och vid antagandet av det angripna beslutet.
- 58 När det slutligen gäller motiveringen av det angripna beslutet erinrar domstolen om att en rättsakt kan motiveras kortfattat när den antas i ett sammanhang som är väl känt för de berörda (dom av den 26 juni 2012 i mål C-335/09 P, Polen mot kommissionen, punkt 152 och där angiven rättspraxis). Med hänsyn till sökandenas deltagande i förhandlingarna och den detaljerade redogörelsen som i förslaget till det angripna beslutet gjordes för de resultatlösa etapper som föregick det angripna beslutet, kan det angripna beslutet inte anses vara så bristfälligt motiverat att det av det skälet ska ogiltigförklaras.

- 59 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte vinna bifall såvitt avser den grund som hänför sig till ett åsidosättande av villkoret att ett beslut om bemyndigande av ett fördjupat samarbete ska antas som en sista utväg.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 20.1 FEU samt artiklarna 118 FEUF, 326 FEUF och 327 FEUF

Det påstådda åsidosättandet av artikel 20.1 FEU

– Parternas argument

- 60 Enligt Konungariket Spanien och Republiken Italien har rådet felaktigt gjort bedömningen att det fördjupade samarbetet eftersträvar de mål som anges i artikel 20.1 FEU genom att skapa en högre nivå av integration jämfört med den nuvarande. Sökandena har gjort gällande att det föreligger en viss enhetlighet på grund av att lagstiftningen i samtliga medlemsstater är förenlig med bestämmelserna i EPC. Inrättandet av ett enhetligt patent skulle bara omfatta en del av unionen och vara ägnat att försämra och inte förbättra denna enhetlighet.
- 61 Rådet och de som intervenerat till stöd för rådet har påpekat att både de nationella patenten och de europeiska patent som gäller i en eller flera medlemsstater endast ger ett nationellt skydd. Det enhetliga patent som avses i det angripna beslutet skulle möjliggöra för företagen att åtnjuta ett enhetligt skydd i 25 medlemsstater. Ett enhetligt skydd i hela unionen skulle visserligen vara ännu bättre för den inre marknadens funktion, men det fördjupade samarbetet skulle åtminstone göra det möjligt att närma sig detta mål och leda till en bättre integration.

– Domstolens bedömning

- 62 Såsom rådet och de som intervenerat till stöd för rådet gjort gällande, ger de europeiska patent som beviljats enligt reglerna i EPC inte något enhetligt skydd i de stater som tillträtt denna konvention, utan ger i var och en av dessa stater ett skydd som definieras i nationell rätt. Det enhetliga patent som avses i det angripna beslutet skulle däremot ge ett enhetligt skydd i samtliga medlemsstater som deltar i det fördjupade samarbetet.
- 63 Följaktligen kan domstolen inte godta sökandenas argument att det skydd som ges genom det enhetliga patentet inte skulle innebära fördelar när det gäller enhetlighet, och därigenom integration, i förhållande till den situation som följer av genomförandet av de regler som föreskrivs i EPC.

Det påstådda åsidosättandet av artikel 118 FEUF

– Parternas argument

- 64 Republiken Italien har påpekat att artikel 118 FEUF föreskriver skapandet av europeiska rättigheter som säkerställer ett skydd för immateriella rättigheter ”i unionen” genom att upprätta centraliserade system för beviljande av tillstånd, samordning och kontroll ”på unionsnivå”. Rådet har emellertid bemyndigat skapandet av en rättighet som inte är giltig i hela unionen.
- 65 Rådet och de som intervenerat till stöd för rådet har vidhållit att det enhetliga patent som avses i det angripna beslutet gör det möjligt för företagen att åtnjuta ett enhetligt skydd i 25 medlemsstater och sålunda förbättrar den inre marknadens funktion.

– Domstolens bedömning

- 66 Det framgår av artikel 326 första stycket FEUF att vid utövandet av en av unionens befogenheter inom ramen för ett fördjupat samarbete ska, bland andra bestämmelser i fördragen, den bestämmelse som ger den befogenheten respekteras. Det fördjupade samarbete som avses i dessa mål ska följaktligen respektera artikel 118 FEUF.
- 67 Med hänsyn till skyldigheten att respektera artikel 118 FEUF ska det fördjupade samarbetet föreskriva åtgärder för att skapa en europeisk rättighet som säkerställer ett enhetligt skydd för immateriella rättigheter.
- 68 När det däremot gäller formuleringarna ”i unionen” och ”på unionsnivå” i artikel 118 FEUF, påpekar domstolen att det ligger i sakens natur att omständigheten att den befogenhet som tilldelats genom denna artikel i förevarande fall utövas inom ramen för ett fördjupat samarbete leder till att den europeiska immateriella rättighet som sålunda skapas, det enhetliga skydd som denna ger och tillhörande regleringar inte kommer att gälla i hela unionen, utan endast i de medlemsstater som deltar. Detta utgör inte något åsidosättande av artikel 118 FEUF, utan utgör en nödvändig följd av artikel 20.4 FEU som föreskriver att ”[a]kter som antas inom ramen för ett fördjupat samarbete ska vara bindande endast för de medlemsstater som deltar i detta”.
- 69 Domstolen kan således inte godta de argument som avser ett åsidosättande av artikel 118 FEUF.

Det påstådda åsidosättandet av artikel 326 andra stycket FEUF

– Parternas argument

- 70 Konungariket Spanien och Republiken Italien har erinrat om lydelsen av artikel 326 andra stycket FEUF, enligt vilken de fördjupade samarbetena ”inte [får] negativt påverka den inre marknaden eller den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen. De får inte innebära något hinder eller någon diskriminering i handeln mellan medlemsstaterna eller leda till snedvridning av konkurrensen dem emellan”.
- 71 Enligt sökandena påverkar det fördjupade samarbetet negativt samtliga dessa principer och mål. Skapandet av ett enhetligt skydd för innovationer i endast en del av unionen främjar en koncentration av verksamhet avseende innovativa produkter till denna del av unionen, på bekostnad av de medlemsstater som inte deltar.
- 72 Dessutom skulle det fördjupade samarbetet leda till en snedvridning av konkurrensen och en diskriminering mellan företag, eftersom handeln med innovativa varor, till följd av den språkordning som anges i skäl 7 i det angripna beslutet, förenklas för de företag som använder tyska, engelska eller franska i arbetet. Det fördjupade samarbetet skulle dessutom minska rörligheten för de forskare som kommer från medlemsstater som inte deltar i samarbetet eller från medlemsstater vars officiella språk inte är tyska, engelska eller franska, eftersom den i beslutet föreskrivna språkordningen skulle göra det svårt för dessa forskare att få tillgång till information om patentens omfattning.
- 73 Den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen inom unionen skulle också påverkas negativt, eftersom det fördjupade samarbetet skulle hindra en enhetlig utveckling av industripolitiken och bidra till större skillnader mellan medlemsstaterna i tekniskt hänseende.
- 74 Rådet och de som intervenerat till stöd för rådet anser att denna grund hänför sig till premisser som utgör spekulationer. Dessutom är orsaken till den uppsplittrade marknaden inte det angripna beslutet, utan den nuvarande situationen, där det skydd som ges genom de europeiska patenten är nationellt. I

den mån som sökandena grundar sin argumentation på den avsedda språkordningen kan talan inte upptas till prövning, eftersom språkordningens slutliga utformning inte fastställts i det angripna beslutet.

– Domstolens bedömning

- 75 Av samma skäl som de som anförts i punkt 68 i förevarande dom kan det inte med framgång göras gällande att det angripna beslutet – genom att det föreslår ett enhetligt patent som är tillämpligt i de deltagande medlemsstaterna och inte i hela unionen – negativt påverkar den inre marknaden eller den ekonomiska, sociala eller territoriella sammanhållningen i unionen.
- 76 I den mån sökandena har hänvisat till den språkordning som avses i skäl 7 i det angripna beslutet för att påvisa att det föreligger en sådan negativ påverkan på den inre marknaden samt diskriminering och snedvridning av konkurrensen, konstaterar domstolen att frågan huruvida denna språkordning är förenlig med unionsrätten inte kan prövas i dessa mål.
- 77 Såsom anges i nämnda skäl 7 motsvarar nämligen den språkordning som däri anges endast ett förslag från kommissionen med tillägg av vissa kompromisser som föreslagits av den medlemsstat som innehade ordförandeskapet i unionens råd när begäran om fördjupat samarbete gavs in. Den språkordning som anges i skäl 7 befann sig således endast i ett förberedelsestadium då det angripna beslutet antogs, och den utgör inte en del av det angripna beslutet.
- 78 Av detta följer att argumentationen avseende åsidosättande av artikel 326 FEUF till viss del är ogrundad och till viss del inte kan tas upp till prövning.

Det påstådda åsidosättandet av artikel 327 FEUF

– Parternas argument

- 79 Konungariket Spanien har gjort gällande att det fördjupade samarbetet, i motsats till vad som förskrivs i artikel 327 FEUF, inte respekterar de icke deltagande medlemsstaternas rättigheter. Bland annat respekteras inte Konungariket Spaniens och Republiken Italiens rätt att i framtiden delta i det fördjupade samarbetet, eftersom rådet främjar en språkordning som dessa medlemsstater inte godtar.
- 80 Enligt rådet och de som intervenerat till stöd för rådet bygger denna grund på den felaktiga premissen att det skulle vara faktiskt eller rättsligt omöjligt för Konungariket Spanien och Republiken Italien att delta i det fördjupade samarbetet.

– Domstolens bedömning

- 81 Enligt artikel 327 FEUF ska det fördjupade samarbete som bemyndigats genom det angripna beslutet respektera de ”befogenheter, rättigheter och skyldigheter” som Konungariket Spanien och Republiken Italien har i egenskap av medlemsstater som inte deltar i det fördjupade samarbetet.
- 82 I det angripna beslutet finns emellertid inte något som påverkar någon befogenhet, rättighet eller skyldighet som dessa båda medlemsstater har. Bland annat kan dessa medlemsstaters befogenheter, rättigheter och skyldigheter inte anses påverkas negativt av att detta beslut möjliggör en språkordning som Konungariket Spanien och Republiken Italien motsätter sig. Det är visserligen viktigt att ett fördjupat samarbete inte leder till att det vidtas åtgärder som hindrar de icke deltagande medlemsstaterna från att utöva sina befogenheter och rättigheter och att iaktta sina skyldigheter. De deltagande medlemsstaterna har dock rätt att införa regler som de icke deltagande medlemsstaterna inte skulle godta om de deltog i det fördjupade samarbetet.

- 83 Att sådana regler införs innebär för övrigt inte heller att möjligheten för de icke deltagande medlemsstaterna att ansluta sig till det fördjupade samarbetet förlorar sin verkan. Såsom föreskrivs i artikel 328.1 första stycket FEUF förutsätter en sådan anslutning att de nya deltagarna tar hänsyn till de akter som redan antagits av de deltagande medlemsstaterna sedan det fördjupade samarbetet inleddes.
- 84 Domstolen påpekar vidare att Konungariket Spanien och Republiken Italien inte har vederlagt det som angetts i andra, tredje och fjärde meningarna i skäl 14 i det angripna beslutet.
- 85 Argumenten avseende ett åsidosättande av artikel 327 FEUF är således ogrundade.
- 86 Av det ovan anförda följer att talan inte kan vinna bifall på den fjärde grunden, som hänför sig till ett åsidosättande av artikel 20.1 FEU samt artiklarna 118 FEUF, 326 FEUF och 327 FEUF.

Den femte grunden: Åsidosättande av unionens system för domstolsprövning

Parternas argument

- 87 Konungariket Spanien har påpekat att unionens system för domstolsprövning utgörs av ett fullständigt system med rättsmedel och förfaranden som ska säkerställa kontrollen av huruvida de rättsakter som antas av unionsinstitutionerna är lagenliga. Rådet har åsidosatt detta system genom att bemyndiga ett fördjupat samarbete utan att ange vilket system för domstolsprövning som planeras. Det är visserligen inte nödvändigt att i varje sekundärrättsakt skapa ett eget system för domstolsprövning, men Konungariket Spanien anser att det i en akt som bemyndigar skapandet av en ny europeisk immateriell rättighet är nödvändigt att ange vilket system för domstolsprövning som ska tillämpas.
- 88 Rådet och de som intervenerat till stöd för rådet har gjort gällande att domstolen, i punkt 62 i yttrande 1/09 av den 8 mars 2011 (REU 2011, s. I-1137), uttalat att artikel 262 FEUF endast föreskriver en möjlighet att införa ett särskilt rättsmedel för tvister som rör tillämpningen av de unionsrättsakter genom vilka europeiska immateriella rättigheter skapas och att artikeln inte medför någon skyldighet att inrätta ett särskilt domstolsförfarande. I vart fall är det inte på något sätt nödvändigt att beslutet om bemyndigande av ett fördjupat samarbete innehåller uppgifter avseende utformningen av det system för domstolsprövning som ska inrättas inom ramen för det fördjupade samarbetet.

Domstolens bedömning

- 89 Bemyndigandet av det fördjupade samarbetet gavs av rådet enligt artikel 329.1 FEUF, det vill säga på förslag av kommissionen och efter parlamentets godkännande.
- 90 Kommissionens förslag grundade sig i sin tur på en begäran från de medlemsstater som önskade upprätta det fördjupade samarbetet. Denna begäran skulle enligt artikel 329.1 FEUF närmare ange "tillämpningsområdet och de mål som eftersträvas genom det planerade fördjupade samarbetet".
- 91 Det framgår av handlingarna i målet att både medlemsstaternas begäran och kommissionens förslag närmare angav detta, vilket upprepades i det angripna beslutet, bland annat i skälen 6 och 7.
- 92 Rådet var inte skyldigt att i det angripna beslutet lämna ytterligare upplysningar avseende det möjliga innehållet i den reglering som kan antas av deltagarna i det fördjupade samarbetet. Det enda syftet med det beslutet var nämligen att bemyndiga medlemsstaterna i fråga att inleda det fördjupade samarbetet. Det ankommer sedan på dessa medlemsstater att – med utnyttjande av unionens

institutioner och enligt de villkor som föreskrivs i artikel 20 FEU samt artiklarna 326 FEUF–334 FEUF – inrätta ett enhetligt patent och fastställa bestämmelser därom, däribland eventuella särskilda bestämmelser om domstolsförfaranden.

- 93 Talan kan följaktligen inte heller vinna bifall såvitt avser den femte grunden.
- 94 Konungariket Spaniens och Republiken Italiens respektive talan kan inte vinna bifall såvitt avser någon av de anförda grunderna. Talan ska därför ogillas i båda målen.

Rättegångskostnader

- 95 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Rådet har yrkat att Konungariket Spanien och Republiken Italien ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Konungariket Spanien och Republiken Italien har tappat målet, ska dessa medlemsstater bära sina rättegångskostnader och ersätta rådets rättegångskostnader i mål C-274/11 respektive mål C-295/11.
- 96 Enligt artikel 140.1 i rättegångsreglerna ska medlemsstater och institutioner som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (stora avdelningen) följande:

- 1) **Talan ogillas i båda målen.**
- 2) **Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader i mål C-274/11.**
- 3) **Republiken Italien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska unionens råds rättegångskostnader i mål C-295/11.**
- 4) **Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Förbundsrepubliken Tyskland, Irland, Republiken Frankrike, Republiken Lettland, Ungern, Konungariket Nederländerna, Republiken Polen, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Underskrifter